

Od svake se ptice meso ne jede...

Od konca prošle godine Milorad Dodik, premijer Republike Srpske, uspostavivši po kratkom postupku Vladu RS-a, ulijeće u hrvatski politički prostor Federacije kao sudac, 12. igrač, peti ortak ili mesijanski spasitelj, dok se lideri oba HDZ-a pet mjeseci nakon izbora svađaju oko podjele ili uspostave vlasti - ne zna se...

Piše: Željko Matić

Proteklih smo dana svjedoci vrhunca medijske pompe vezane za dobro vođenu organiziranu kampanju i izjave Milorada Dodika kako je jedino rješenje, a valjda i jedini problem bh. krize, dati Hrvatima treći entitet.

Nakon toga uslijedila je dodjela Večernjakova pečata za osobu godine, gdje se uz Dodu, kako ga od milja zove ženski svijet, ne skrivajući obožavanje Milina glasa, stasa, nosa i ponosa, neskriveno producirao i prvi čovjek HDZ-a BiH, prozvan od istih gospoda u RS-u kao Lepi Cane, uz čije je lijevo koljeno, kako je televizija 16. puta kadrirala, bila još jedna rijetka mitska zvjerka: zmaj od kamenitih vrata IV., kako smo za koji dan čuli, gospodin drug Milan Bandić glavom i bradom!

Da se od stida crvene i gledatelji kraj malih ekrana, gledajući prostituiranje bivših drugova, crvenih kravata i "nezavisnih medija" na crvenom tepihu dvorane Kosača, koja je te večeri obeščašćena kao kupleraj, omogućila je Federalna televizija neugranim, neprofesionalnim prijenosom, napravivši od trećerazrednog političkog zvjerinjaka medijski kičeraž prve vrste!

Novoproglašeni čuvar Večernjakova pečata izabran za osobu godine od čitatelja (!?) Večernjaka, ostvarivši u RS-u izbornu pobjedu i apsolutnu većinu u Parlamentu, Milorad Dodik, na scenu vraća jednopartijski sustav i postaje autokratski vožd stranke Nezavisnih (Nacional)socijaldemokrata koja njeguje kult ličnosti, kojoj su Parlament i Vlada dosadni balast! Nakon što je, neometan javnošću i zakonom o javnim nabavkama, uspješno prodao Telekom i Rafineriju nafte Bosanski Brod, te time ispunio predizborna obećanja davno dana finansijskim oligarsima, gubi osobni motiv za vlast, svakoga dana postajući svjesniji da nepodijeljena, apsolutna vlast znači i nepodijeljenu-apsolutnu odgovornost kod birača, kojima je obećao čak i ono što SDS i radikali nisu smjeli: Ostanak policije RS-a i samostalnost RS-a u slučaju samostalnosti Kosova.

Nakon rješenja Kosova na red dolazi RS

Kad je pred Božić nimalo diplomatski i džentlmenki napao Doris Pak, bolji poznavatelj prilika u regiji, poznavajući Dodika kao gospodina, posumnjali su da to radi po Koštuničinu nalogu, koga je Doris Pak u osjetljivim pregovorima oko samo-

stalnosti Kosova disciplinirala prijetnjama o možebitnoj samostalnosti i Vojvodine, organizirajući s tom temom sastanke po Vojvodini, uvjetujući srpsku autonomiju u samostalnom Kosovu, vojvodanskom autonomijom u okviru Srbije. Poručila je time da je Kosovo završena priča koja nema veze s RS-om, a ako netko na konto Kosova želi autonomiju RS-a, može – ali pod cijenu autonomije Vojvodine! Nakon gotovo evidentne samostalnosti Kosova dolazi vrijeme podnošenja računa biračima. Ne samo što od samostalnosti RS-a nema ništa, nego je upitan i ostanak entiteta stvorenog etničkim čišćenjem 98 posto Hrvata i Bošnjaka. Pored suđenja za individualnu i zapovjednu odgovornost kojom se zločin individualizira, pitanje je dana, da slijedom odluka autonomnih regija 1992. kojima se otpuštaju nesrbi s posla, protjeruju i ostavljaju imovinu Republici Srpskoj, da na tapetu dođe sveukupna odgovornost institucija vlasti Republike Srpske, pogotovo što su pred sudom u New Yorku pokrenute tužbe, koje su silovane žrtve logora Omarska podigle protiv Republike Srpske - dobile! Indikativna je u istom pravcu i pravomoćna presuda odgovornosti Općine Trebinje za pljačku privatne imovine! Korak je to do odgovornosti Vlade i Parlamenta RS-a, nakon čega RS, ne samo da odlazi pod stečaj nego je upitan i opstanak u ovakvom državnopravnom okviru!

Dodikova briga za Hrvate - podvala očajnika

Nakon početnog razočaranja i nekontroliranog bijesa te neuspjelih pokušaja da antidejtonskim ponašanjem i izjavama iznuđi svoju smjenu od strane Visokog predstavnika, čime bi od gubitnika postao žrtva principijelne borbe za ugroženo srpstvo, Dodik na scenu vraća davno viđeni populizam, kome uz 300 000 prije tri godine prikupljenih potpisa za otepljenje RS-a, pridodaje kao potez očajnika, skrb za Hrvate BiH, kojima nudi i koje poziva za slično prikupljanje potpisa za treću federalnu jedinicu, zaboravljajući da hrvatski političari kroz izborni mandat ne bježeći od odgovornosti i ne skrivajući se iza populizma sami znaju kad i kako će po najbolje zaštititi Hrvatski nacionalni interes u BiH a ne samo u Federaciji BiH kako bi Dodik želio, „Jer Hrvati zamislite, kada im netko obnovi kuću u RS-u istu prodaju“ - kaže u intrvjuu Večernjaku. A što bi

trebalo, da je poklone kad im je već nisu uspjeli oteći? Što to Dodik implicira? Prostom zamjenom teza kojom žrtva postaje krivac ispast će da su prognanici krivi što se ne vraćaju u srušene kuće, umjesto da krivac za nepovratak Hrvata budu oni koji su ih protjerali, srušili ili uzurpirali imovinu. Naravno i oni što su im nakon povratka imovine uzurpirali pravo na rad, školstvo, kulturu i političko participaciju u vlasti, neviđenu u RS-u za vrijeme vlasti SDS-a. Naime Dodik na poziciju dovodi svoje Hrvate, što ne samo da je deplasirano nego s pravom iritira svakog iole poštenog čovjeka. Dodik nas opet, vraća unazad u vrijeme kada je svatko imao svoje srbe, hrvate ili muslimane! U institucijama vlasti ima deklariranih kadrova Hrvata ali nema hrvatske biračke volje, jer su u institucijama Vlasti RS-a Hrvati izabrani biračkom voljom Srba, kojima kao svojim biračima odgovaraju za rad i za koje prvenstveno i rade!

Teritorijalni preustroj BiH da - ali OPĆINA prvo!

Hrvati bi prije bilo kakvih razgovora o promjeni Ustava BiH i trebali povesti inicijativu o teritorijalnom preustroju općina! Naime, izmjenom granica općina slijedom nacionalne strukture stanovništva i vlasništva zemljišta na popisu iz 1991. ispravile bi se brojne pogreške na štetu Hrvata, prvenstveno načinjene šezdesetih godina prošlog stoljeća, kada su jedinstvena područja naseljena Hrvatima razbijana granicama na dvije ili tri općine, da Hrvati na taj umjetni način ne budu slučajno u većini. Ili ako nije moglo tako, pojedinim općinama s hrvatskom većinom zbog nacionalnog balansa dodavan je prostor koji bi objektivno trebao pripadati drugoj općini. Zoran primjer za obje metode je grad Mostar, a slično je i s Jajcem, Kaknjem, Varešom, Novim Travnikom, Vitežom, Travnikom, Banjalukom, Derventom, Šamcem, Gradačcem... Nakon što ispravimo granice općina, možemo daleko kvalitetnije razgovarati o eventualnom ustroju federalnih jedinica BiH, umjesto da se sada, kada to Dodiku odgovara, pričom o trećoj federalnoj jedinici, tko u nju ulazi, a tko ne, Hrvati između sebe zavade i podijele te postanu lak plijen Dodika i Komšića! Promjenom granica općina prije 1991., sukladno stanovništvu i vlasništvu dobit ćemo jedinstvenu priliku za rješavanje nacionalnog pitanja Hrvata cijele BiH!